

ORĘDOWNICZKA (6) sb f

-cz- (4), -cz- (1), -tz- (1).

Oba o jasne (tak w orędownica; tak też *WujBib*).

sg G orędowniczki (1). ◇ I orędowniczką (3). ◇ V orędowniczko (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI(XVII) i XVIII w.

Ta, która oręduje, wstawia się za ludźmi do Boga (o *Matce Boskiej*) (6) :

orędowniczka do kogo (1): Święty Grzegorz Nazyńceński/ zowie ją krolową światą/ páttronką żywotą íwego/ y rzeczniczką ábo orędowniczką do Syná *WujNT* 398.

orędowniczka czyja [nasza] (2): A przetoż ty/ náłzá orędowniczko/ one miłosierne oczy twoie obroć ná nas. *LatHar* 482, 485.

W połączeniach szeregowych (4): *KrowObr* 155v; Iuż ją tám íprawcą/ rzeczniczką/ orędowniczką wíżyłcy być wyznawali/ y wyípiewawali. *RejPos* 304v; Pani náłzá/ pośrzedniczko náłzá/ orędowniczko náłzá/ rácz nas Synowi twemu záleć/ rácz nas Synowi twemu ofiárować. *LatHar* 485; *WujNT* 398.

Przen [u kogo] (1) : A kiedy záię ná rozum y ná rozliczne cnoty/ zdobyć íę chciał Syn Dawidów Sálomon/ do modlitwy/ iáko do orędowniczki v Paná BOgá pewney/ prędkiey y íkuteczney/ wćiekał íę *LatHar* +3.

Synonimy: pośrzedniczka, rzeczniczka.

Cf **ORĘDOWNICA**